

స్ట్రీట్ లో క్లౌండ్ అతి వృద్ధమైనది, స్వారసమైనది మానవుని భవిష్యత్తు. ఆది ఎటువంటిదో తెలియదు. కనుకనే జీవితం అంత మధురమైనది. విధి నిర్ణయాలను ఎంతో చిత్తంగా ఉంటాయో చెప్పడానికి మార్ ప్రభువుల వంశంలో జరిగిన ఈ చిన్న సంఘటనే తార్కాణం

ఐరోపాలోని రాజవంశాల్లోని మార్ వంశం అతి పురాతనమైనది, ప్రసిద్ధమైనది వీరు స్కాట్లండులోని సామంత ప్రభువులు 1763 సంవత్సరంనాటికి ఇంగ్లండు, స్కాట్లండు దేశాలను మూడవ జార్జి పాలిస్తున్నాడు. అతను సీంహా సన మధిష్టించి మూడేళ్లయింది అప్పటికే మార్ ప్రభువులు పదవీభ్రష్టులై కొన్ని దశాబ్దాలగా సాధారణ జీవితం జీవిస్తూ ఉండేవారు. మన కథాకాలం నాటికి మార్ ప్రభువు ఆడవో గార్డన్. అతను తన భార్య, ఇద్దరు కూతుళ్లతో ఆర్మర్ అనే చోట ఒక కోటలో నివేస్తుండేవాడు ఈ కోట సముద్రాన్ని ఆనుకొని ఉన్న ఒక కొండవీడు లాంటి ఉంది ఇది చాలా పురాతన

మైనది ఎన్ని తుపానులు వచ్చినా, చెక్కు చెదరకుండా అట్లాగే ఉంది

ఆరోజు రాత్రి ఆడవో గార్డన్, భార్య, కోట పై అంతస్తులో కూర్చొని కబుర్లు చెప్పుకుంటున్నారు! వగలల్లా దిట్టంగా మబ్బువేసి పెద్ద వాన కురిపింది రాత్రి కూడా వాతావరణం అలాగే ఉంది. వముద్రపు బలం ఉధృతంగా లేచి, హోరు మంటున్నాయి. ఆడవో—భార్య కుర్చీలో కూర్చొని అల్లకుంటూ, తమ ఇద్దరు చిన్న కూతుళ్లు పెద్దవారై బే, వాళ్ల తెలువంటి భర్త తొస్టోరో ఊహిస్తూ ఉన్నది. కానీ, ఆడవో మనస్సు మాత్రం ఎందుకో ఆకాశాన్ని నిండిన కారు—మబ్బుల మీద, కొండరాళ్లపై పెడతూపు సముద్రపు తరంగాల ఫెషా మీద ఉంది అతని హృదయం చాలా మెత్తనిది ఇతరుల బాధను సహించలేదు. ఈ వాతావరణంలో సముద్రంలోని ప్రయాణికుల క్షేమాన్ని గురించి ఆందోళనపడ్డాడు. దీనికి తగినట్లుగానే ఉన్నట్టుండి సముద్రంవైపునుంచి ఒక పెద్దకబ్బంవచ్చి దిక్కులనుండి ప్రతిధ్వనించింది. చాలా దూరంగా ఎవరో కేకలు పెడుతున్నట్టు నివించింది. ఏదో ఒక పడవ స్పర్శనం తప్పి కొండరాళ్లకు ఢీ కొట్టిందేమోనని భయపడ్డాడు. వెంటనే ఆడవో కిటికీవద్దకు పరుగెత్తి కలయ చూచాడు. కానీ, అంతా ఏరా పూసినట్టుగా ఉంది. ఆ గాఢాంధకారంలో అతని కేమీ కనపించలేదు. ఆ ఆందోళనలో ఇక ఒక క్షణమైతే నిలవలేక

సముద్రపుటొడ్డుకు వెళ్ళడానికి ఉద్దేశపడ్డాడు.

“ఈ రీకట్లొక్కడికి పోతారు?” అని వారించబోయింది భార్య. ఆడవో అదేమీ ఎమీ పించుకోలేదు.

ఇంటినుండి బయల్దేరిన ఆడవో కొండరు అనుచరులను సేకరించుకొని వెళ్ళాడు. చలిగాలి రంపంతో కోస్తున్నట్టున్నా లెక్కచేయక వాళ్ళంతా లాంతర్లను చేత పట్టుకొని మెల్లగా కొండ దిగి దారి వెతుక్కుంటూ నడిచారు. చాలాసేపటివరకు సముద్రపు ఒడ్డుంతా గాలించారు. పడవ-జాడ గాని ప్రయాణికుల జాడ గాని ఎక్కడా కనిపించలేదు.

అందరూ ఒకచోట గుమ్మిగాడి ఏమి చేద్దామా అని ఆలోచిస్తున్న సమయంలో ఉన్నట్టుండి ఒక మెరుపు మెరిసింది. ఆ కాంతిలో వాళ్ళకు వంద గజాల దూరంలో ఒక పడవ అలలమధ్య కొట్టుకుంటూ వచ్చి—బ్రతుకుల్లో ఉండడం కనుపించింది. అప్పుడు గుడ్డు కెరలాల ఉరపడి చూస్తే, సముద్రం దాటి పడవను చేరడం ఎవరికైనా దుర్లభం. మరొక పడవ కూడా అక్కడికి పోలేదు. ఏమీ వెయ్యలేక ప్రయాణికుల క్షేమంకోసం ప్రార్థిస్తూ, వాతావరణం ఎప్పుడు ప్రశాంతమవుతుందో అని కామకొని ఉన్నారు.

సూర్యోదయ మయ్యేసరికి జరిగిన ఘోరం అంతా వికరంగా కనుపించింది. పడవ తునాతునకలై చెక్కముక్కలు నీటిమీద తేలుతున్నాయి కాని అందులోని మనుష్యులు ఎవ్వరూ కనుపించలేదు.

ననే ఆశతో ఆడవో, అతని అనుచరులు మళ్ళీ రెండు గంటల వరకే వచ్చారు. కానీ, ఏమీ లాభం లేకపోయింది. ఇక నిరాశచెంది ఆడవో ఇంటికి మరలి వెళ్ళామనుకుంటున్న సమయంలో ఒక విచిత్రమైన సంఘటన జరిగింది. ఉన్నట్టుండి ఎక్కణ్ణాంకో, ఒక పసిపాప ఏడుపు వినిపించింది. ఆడవో, అతని అనుచరులు అశ్చర్యపోయి అటువైపుకు పరుగెత్తారు. సముద్రపు ఒడ్డున ఒక చోట ఒక పెను ఉయ్యాల కనుపించింది. దగ్గరికి వెళ్ళి చూసే సరికి ఉయ్యాలలో ఒక చక్కని పసిపాప ముద్దులొలికిస్తూ, దిక్కులను చూస్తూ ఏడుస్తూ పడుకొని ఉంది. దేవుడు తనకు ప్రసాదించిన ఈ భాగ్య దేవతను ఎత్తుకొని ఉయ్యాలలోనూ ఆడవో తన ఇంటికి తీసుకెళ్ళాడు.

కొత్త పాపను చూడగానే ఆడవో—భార్య అనంద పరవశురాలై పోయింది. ఇద్దరు కూతుళ్ళూ, కొత్త చెల్లెలు—మట్టు సంతోషంతో గంతులేకారు. నాటినుండి ఆర్కాన్లోని కోట కొత్త శోభతో కళకళలాడింది. తనకు చిక్కిన ఉయ్యాలను ఆడవో ఒక చోట భద్రంగా దాచాడు. అది విదేశాల్లో తయారవేయబడింది. అందులో పాప—గుడ్డలు కొన్ని అమర్చబడి ఉన్నాయి. నాటి అంచులో కొన్ని పాడి అక్షరాలు రంగుదారాలతో కుట్టబడిఉన్నాయి.

ఆడవో దంపతులు ఈ పాపను 'యువరాణి' అని నామకరణం చేశారు. ఈ ముగ్గురాడవిల్లలు సొంత అక్కచెల్లెళ్ళలాగ ఒకరి కొకరు వీడకుండా పెరిగారు. వారి జీవితం చాలా ఆనందంగా గడిచింది. రోజులు గడిచేకొద్దీ, ఆడవో దంపతులకు సొంత కూతుళ్ళుమీదకన్నా, వాళ్ళకు లభించిన యువరాణి మీదనే ఆప్యాయత ఎక్కువగా ఉండింది.

ఇలా వడపోలేళ్ళు గడిచాయి. ముగ్గురు పిల్లలు పెరిగి పెద్దవారయ్యారు. మాతృ యావన శోభలు వాళ్ళ అందాలకు మెరుగులిచ్చాయి. చిట్ట ఆట పాటలను చూసి మురిసిపోయారు వృద్ధులైన ఆడవో దంపతులు.

ఒకనాటి రాత్రి ఎప్పుటివలెనే ఆడవో తన గదిలో కూర్చొని చలి—కానుకుంటూ, భార్యతో మాట్లాడుతున్నాడు. మళ్ళీ ఆకాశం అంతా కారుమబ్బులతో నిండింది. పెనుతుపాను వచ్చే సూచనలా కనుపించాయి. అది చూడగానే ఆడవోకు సరిగ్గా పెదవూరు సంవత్సరాలకు పూర్వం జరిగిన సంఘటన జ్ఞాపకానికి వచ్చింది. ఉన్నట్టుండి ఆ రోజులాగే ఒక వడవ రాతిని ధోకొన్న శబ్దం వినిపించింది. ఆడవో కంగారుగా లేచాడు. అంతకు ముందున్న సత్తువ అతనిలో ఇప్పుడు లేదు. అయినా, బలం తెచ్చుకొనే సముద్రదగ్గరికి వెళ్ళాడు. అనుచరులతో చేరి, కాసేపు అలా వెతకగా కొంత దూరంలో ఒడ్డున ఒక పసిపి వడిఉండడం చూచాడు. దగ్గరికి వెళ్ళి పరిశీలించాడు. ఆ వ్యక్తిలో ఇంకా ఊపిరాడూలే ఉంది. వెంటనే అతనిని తన కోటకి చేర్చించి, వైద్యం చేయించాడు. కొంతసేపటికి ఆ కొత్తవ్యక్తి తేరుకొని, జరిగినదంతా తెలుసుకొని తనను ఆపాయం నుండి కాపాడినందుకు ఆడవోకు కృతజ్ఞత తెలిపాడు.

మరుసటిరోజు అతను ఆడవోకు తన చరిత్ర చెప్పాడు. అతను ప్రిడవ్ దేవతను. గాథోన్ రోడ్ లోని ఒక వర్తకుడు. అతను ఏదో పనిమీద

వచ్చాడని ఆయనకు చెప్పాడు. ఆ ఆయనల చిక్కుకున్నాడు. వడవతో ఉన్న అరవైమందికి లాకొక్కడే బ్రతికాడు.

ఆడవో, వర్తకునికి తన భార్య, ముగ్గురు కూతుళ్ళు సరివయంచేశాడు. మూడవ అమ్మాయిని చూడగానే వర్తకునికి ఏదో స్ఫురణకు వచ్చింది. రెప్పలాల్చుకుండ ఆమె సలాగే చూస్తూఉన్నాడు.

“ఈ అమ్మాయి మా యువరాణి. ఏమిటలా చూస్తున్నారు?” అనడిగాడు ఆడవో.

“చూడండి, ఈ అమ్మాయికి అచ్చు మా చెల్లెలి పోలిక లున్నాయి” అన్నాడు వర్తకుడు.

“మీ చెల్లెలా?” అనడిగాడు ఆడవో.

“అవును. కొన్ని సంవత్సరాల వెనుక చనిపోయింది. అదొక విషాదగాధ” అంటూ, వర్తకుడు యువరాణిని గురించి చాలా ప్రశ్నలు వేశాడు.

పదవూరు సంవత్సరాల వెనుక అంటే, 1763 నవంబరులో జరిగిన సంఘటనలను, ఆ రాత్రి యువరాణి తనకు దొరికిన తీరును వర్తకునికి ఆడవో వివరించి చెప్పాడు. ఈ కథంతా విని, వర్తకు డాశ్చర్యపోయాడు:

“ఏజింగా ఇది చాలా చిత్రంగా ఉంది. 1763 నవంబరులోనే నా చెల్లెలు కొన్ని నెలల పసికందును వేత నిడుకొని, తన భర్తతో స్కొట్లండుకు ప్రయాణం చేస్తూ ఉండింది. కానీ, వారు స్కొట్లండు దేశంలేదు. ఆ వడవ గలి ఏమైందో ఇంతవరకు ఎవ్వరికీ తెలియదు. ఎంతగానో ప్రేమించిన చెల్లెలు నన్ను విడిచిపోయిపోయింది నే నది తలచుకొని ఇంతవరకు దుఃఖిస్తూనే ఉన్నాను. దేని మీర,

శింగీతం లక్ష్యచిశ్చాణి

చెప్పింది విన్న తర్వాత నాకు ఏవేవో భావాలు కలుగ్గుతున్నాయి. దయచేసి మీకు దొరికిన ఉయ్యాలను, గుడ్డలను చూపాడా?” అనడిగాడు వర్తకుడు.

అతను కోరిన ప్రకారమే ఆడవో తన భద్రంగా దాచిన ఉయ్యాలను, పాప గుడ్డలను చూపించాడు. గుడ్డలమీద కుట్టబడిన పాడి అక్షరాలు చూడగానే వర్తకుని కళ్ళల్లో ఆనందదాష్ట్రాలు రాలాయి.

విస్మందేహంగా అది తన చెల్లెలి సంతకమేనని, ఆ పాప తన చెల్లెలి కూతురని రూఢివర్చాడు. వర్తకుడు ఎంత కెంత సంతోషించాడో, ఆడవో దంపతులను అంతంత కలవరం ఆపరించింది. తాము ప్రాణాధికంగా పెంచుకున్న యువరాణిని తనతో కూడా తీసుకు వెళ్ళడేమోనవు అనుమానమూ, భయమూ వేసింది.

వారసుకున్నట్లుగానే జరిగింది. వర్తకుడు ఆడవోతో ఇలాగన్నాడు:

“మీ సొంత కూతుళ్ళకుంటే ఎక్కువగా చూసుకున్న ఈ అమ్మాయిని వదిలి ఉండలేరని నాకు తెలుసు. కానీ, నే నేం చెయ్యనని! ఇన్నాళ్ళకు దొరికిన నా మేనకోడల్ని తీసుకొని వెళ్ళకుండా ఉంటే అది ఆచార నిరుద్దం. మా బంధుబంధం అంతా అమ్మాయిని చూసి ఎంతో సంతోషిస్తారు. పైగా నే నొంటిగాణ్ణి. భార్య గానీ, పిల్లలు గానీ లేరు. నా కి పెద్ద వయస్సులో కూతురు వంటిది అందగా ఉంటే, బాగుంటుంది. నాకు కొంత అస్తి కూడా

ఉంది. ఆమె కలంటూ లబండా చూచుకుంటాను. నా చెల్లెలు బ్రతికి ఉన్నప్పుడు తన కూతుర్ని నా కప్పగిస్తానని అంటూండేది. మీరు విచారించినట్లుగా, మీ 'యువరాణి' ఎప్పుడు కోరికే అప్పుడు మీ వద్దకు వచ్చుతాను. దయదలచి మీరు ఆ అమ్మాయిని వాలో పంపించారంటే చాలా కృతజ్ఞుణ్ణి” అన్నాడు.

కొంతసేపువరకు తర్వాత—భర్తవలన జరిగింది. కానీ, ఎంత పెంచినవారై నా, కన్నవారు కాదు కాబట్టి వర్తకుని కోరికకు ఆడవో ఒప్పుకోక తప్పిందికాదు. ఆడవో—దంపతులన్నా పదింతలు వివారింది యువరాణి. పదవూరు సంవత్సరాలనుండి తనదిగా చేసుకున్న స్థలాన్ని విడిచిపోతోపోయింది. కానీ ఆడవో ఆమెను ఎందుకంటే, కొత్తపిల్లలు అలవాటుపడివరకు అంటూ ఉంటుందని తన పెద్ద కూతురు అనీగార్లన్ ను కూడా నంపాడు.

వర్తకుడు ఇద్దరమ్మాయిలతో గాథోన్ బర్గ్ కు ప్రయాణమయ్యాడు. అక్కడ ఆ ఇద్దరమ్మాయిలు ఒకరి కొకరు తోడుగా ఉంటూ, కొత్త వింతలను చూస్తూ, పాత విషయాలను జ్ఞప్తికి తెచ్చుకుంటూ, సరదాగానే కాలం గడిపారు. ఈ యువతుల ప్రవర్తన, అందించడాలు చూచి, ఆ ఉంపారంతా ముగ్గులయ్యాయి. కొంతకాలానికే థామస్ ఎర్వోక్స్ అనే యువకునితో అనీగార్లన్ కు పరిచయమైంది. వారిద్దరు ఒకరి కొకరు ప్రేమించుకొని పెళ్ళిచేసుకోవాలను కున్నారు. థామస్ ఆ ఉల్కోని వ్యాపారి. అందమైనవాడు. అసికి అన్నివిధాలా తగిన వరుడు. ఈ విషయం వెంటనే ఆడవో దంపతులకు తెలియపర్చబడింది. ఒక హుచూచూర్లానానీ, థామస్ ల వివాహం జరిగింది.

వివాహం అయిన రెండురోజులకే థామస్ కు తాను కెల్లీ అనే సామంత రాజ్యానికి ప్రభువయ్యాడనే ఆశ్చర్యకరమైన వార్త వచ్చింది. థామస్, కెల్లీ ప్రభువులకు చాలా దూరబంధువు. ఆ రాజ్యపు సింహాసన మధిస్థింకే యోగం తనకు వస్తుందని అతను కలలోకూడా ఊహించలేదు. కానీ, నాటి కెల్లీ ప్రభువు మరణించగానే, దగ్గర వారసులందరూ అంతకుముందే చనిపోయి ఉండడంవల్ల, ఆ వంశంలో మిగిలిన థామస్ కు ప్రభువు—పదవి దక్కింది.

అనీగార్లన్—పెళ్ళవగానీ, కొన్నాళ్ళు అక్కగారింటో ఉండిపోదామని వచ్చిన అసి చెల్లెలు బోహోనాను, థామస్ తమ్ముడైన మెథ్వెన్ ప్రేమించి పెళ్ళిచేసుకున్నాడు. అన్నగారి తర్వాత మెథ్వెన్ కెల్లీ రాజ్యానికి ప్రభువయ్యాడు.

ఇలాగ, ఆడవోగార్లన్ కు సముద్రపుటోడ్డులో ఉయ్యాలలో దొరికిన “యువరాణి” అతని ఇంటికి ప్రభువులను అల్లళ్ళుగా తెచ్చింది. తామమాత్రం తనకు వచ్చిన ఒక సాధారణ యువకుని పెళ్ళాడి తన జీవితాన్ని ప్రశాంతంగా, సుఖమయంగా గడిపింది. తన చేతికివచ్చిన మేనమామ అస్తివంతా దానధర్మాలకు వినియోగించింది. ఆ ఉరివారంతా ఆమె కొక దేవతగా చూచేవారు.

గార్లన్—కుమార్తెలు గానీ, యువరాణి గానీ, ఎవ్వరూ ఈనాడు లేరు. కానీ, ఏనాటి వంబంధమో అన్నట్టు, ఒక పాప తెచ్చిన అద్భుత్వాన్ని జ్ఞాపకం చేస్తూ, అనాటి ఉయ్యాల, పాప దుస్తులూ వేటికి ఉన్నాయి.

